

върява токмо че Грецы-те бѣха у Іерусалимъ на Омарово-то времѧ. — Тогда убо, посреща отговора, что ползуваше Грецы-те да направятъ ложовно писмо, кое-то недоказва иицо?

У всичко-то упразднително списаніе, списателя му бори Г. Боре такожде съ самы-те неговы оружія; разрѣшава софисмата-та му съ самы-те му предпріятія, и на много мѣста доказва го явно противоречителя на свои-те си слова.

Наконецъ отговора принося съ много други и слѣдно-то свидѣтелство. Кога-то Акемъ-Би-Емрилахъ (кому-то несмысленно-то живеиѣ описува историческій списателъ Таки-Единъ-Макриза) повелъ да разсыпятъ воскресна-та церква. Тогда Мостаинъ-виллахъ, за да почте Омаровъ договоръ, прости съ прошеніе на Императора Константинополскій Романа, и наслѣдника му Михаила, да подновятъ Божигробска-та церква, на коя-то зданіе-то бѣ ся порушило отъ дѣда му Акема. Греческій Императоръ иждивѣ на това подновленіе безкрайно имѣніе, отъ тогазъ даже до Іерусалимско-то рушеніе отъ Крестоносцы-те, Божигробска-та церква друго премѣненіе не претерпѣ. Сохранися какъ-то бѣше, до гдѣ Султанъ Селаеддинъ ги изгони отъ тамъ. Доказася убо отъ вышеречены-те, какъ грекъ-атъ Іерусалимскій патріархъ по цѣлый г. Періодъ бѣше самъ сграждатель и хранитель на святы-